ARCELORMITTAL POLAND S.A.
KOMISJA ROBOTNICZA HUTNIKÓW
Solidarność NSZZ

Nowohucki Biuletyn Solidarności

Nr 9/1420
1 marca 2017 r.
Kraków

Posiedzenie Komisji Robotniczej Hutników

W dniu 27 lutego odbyło się pierwsze w tym roku posiedzenie Komisji Robotniczej Hutników NSZZ „Solidarność" ArcelorMittal Poland SA - Kraków. W spotkaniu, oprócz członków komisji oraz zainteresowanych pracowników laboratorium badań wody przemysłowej i pitnej, udział wzięli zaproszeni goście - Dyrektor Personalna AMP Monika Roznerska i Szef Biura Dialogu Społecznego Stanisław Ból. Posiedzenie Komisji rozpoczął Przewodniczący Władysław Kielian. Po części oficjalnej i wyborze protokolanta oraz niezbędnych komisji głos przekazał Dyrektor Monice Roznerskiej. Na wstępie swego wystąpienia zaznaczyła ona, iż trwające aktualnie negocjacje płacowe nie można prowadzić w oderwaniu od sytuacji finansowej i gospodarczej firmy. Dziś najtrudniejsza jest sytuacja gospodarcza, związana z otoczeniem europejskich hut. Forsowanie przez Unię Europejską tzw. EU ETS stwarza ogromne zagrożenie dla europejskiego hutnictwa. Uleganie lobby ekologicznemu i walka z emisją CO_2 przy ograniczaniu kwot bezpłatnych emisji dwutlenku węgla powoduje podatność tegoż hutnictwa na konkurencję z krajów nie należących do UE. Kraje te (np. Chiny, Białoruś czy Ukraina), ponosząc znacznie niższe koszty produkcji, mogą bez problemu sprzedawać swe wyroby po cenach dumpingowych, wypierając europejskie produkty z rynku (o problemach z wolnymi kwotami emisji CO_2 wielokrotnie pisaliśmy w poprzednich numerach biuletynu).

Jeśli chodzi natomiast o bieżącą produkcję AMP, to pozytywnym zjawiskiem okazała się dywersyfikacja produktów koncernu. O ile w latach ubiegłych zysk przynosiła produkcja wyrobów długich, która pokrywała straty na produkcji wyrobów płaskich, to dziś bardziej opłacają się wyroby płaskie. Większy popyt na te produkty na rynku pozwala na utrzymanie mniej rentownej produkcji wyrobów długich. Być może w kolejnym cyklu ta sytuacja wyrobów długich ulegnie poprawie.

Po przedstawieniu z grubsza sytuacji produkcyjnej AMP dyr. Roznerska powróciła do spraw płacowych. Zaznaczyła, że pracodawca już w ubiegłym roku, rozpoczynając negocjacje płacowe, miał zamiar do końca 2016 roku podpisać porozumienie. Dlatego też w AMP przeprowadzono analizę płac w firmie w stosunku do rynku (przemysłu), porównując ArcelorMittal Poland z ok. 500 firmami. Z analizy wynika, że średnia płaca w AMP SA przewyższa średnią krajową, a główny problem wynika z przejmowania przez naszą firmę dotychczasowych pracowników tzw. interimów, przechodzących ze znacznie niższymi pacami. Problem ten dotyczy przede wszystkim Śląska, gdzie takich pracowników jest ponad 15 %. Brak zgody związków zawodowych na przesunięcie środków na podwyżki w głównej mierze dla tych pracowników (i tych o średniej poniżej rynku) spowodował, że porozumienie nie zostało dotychczas podpisane. W AMP docenia się obecnie pracowników starszych, o czym świadczy utrzymanie nagród jubileuszowych, a w zamian za osoby odchodzące na renty i emerytur zatrudnia się nowoprzyjętych, ponosząc koszty drabinki awansowej.

Po wystąpieniu dyr Roznerskie głos zaczęli zabierać członkowie Komisji. Paweł Orzeł, Ryszard Śladowski i Krzysztof Stypuła kolejno zarzucili przedstawicielom HR, że propozycja pracodawcy nie uwzględnia ogólnych wyników AMP SA. Skala oferowanych podwyżek nie odzwierciedla obecnej sytuacji na rynku pracy czy też wzrostu płac w innych firmach na terenie naszego kraju. Pracownicy widzą, jak wzrosła wydajność i produktywność. Startowaliśmy przy produktywności rzędu 300 t przeliczeniowych kręgów gorącowalcowanych na pracownika, a dziś produktywność znacznie przekracza 600 t i nie ma to specjalnego przełożenia na płace. Na te wystąpienia usiłował odpowiedzieć St. Ból zauważając, że płaca to nie tylko płaca zasadnicza, ale należy pamiętać o płacach w 4BOP, Karcie Hutnika, nagrodach jubileuszowych czy 35 % wzroście stawki przy przejściu z 4BOP na pracę w systemie jednozmianowym. K. Stypuła zaznaczył, że aktualne różnice w zarobkach to głównie wina złej polityki płacowej prowadzonej przez AMP. Dotychczas polegała ona na wykorzystywaniu pracowników interimów mających niskie stawki. Dziś bardziej bazuje się na pracownikach 50+, którzy nie bardzo mają, w tym wieku, gdzie odejść z huty, więc na ich płacach pracodawca może spokojnie zaoszczędzić.

Dyskusja na tematy płacowe nie spowodowała zbliżenia stanowisk. Podsumował to Wł. Kielian, mówiąc że aktualne oczekiwania załogi i związków zawodowych oraz to, na co godzi się pracodawca, są znacznie rozbieżne, a związki nie zgodzą się na takie „groszowe" podwyżki.

Po sprawach płacowych głos zabrał Krzyszof Pfister, mówiąc, że razem z nim przyszli pracownice i pracownicy znajdującego się w Zakładzie Energetycznym laboratorium wody przemysłowej i pitnej, które to laboratorium ma zostać zlikwidowane. W swym wystąpieniu podkreślił, że decyzja o likwidacji laboratorium krakowskiego i przewożenie próbek do Dąbrowy Górniczej wydaje się być pozbawiona większych podstaw ekonomicznych i wynika z niej problem w znalezienia pracy dla zatrudnionych tam osób, głównie kobiet. Dyr. Roznerska odparła, iż decyzja o likwidacji krakowskiego laboratorium praktycznie już zapadła, a na spotkaniu z załogą w dniu 1 marca zostanie przedstawiona jej propozycja dalszych planów wobec pracujących tam kobiet. Przewodniczący KRH, podsumowując sprawy laboratorium, podkreślił stanowczo, że nie będzie zgody związku na wyrzucenie tych ludzi na bruk. Jednocześnie zaapelował o pomoc w znalezieniu pracy dla zatrudnionych tam osób.

Kontynuując kwestie restrukturyzacji, Stanisław Lebiest i Zbigniew Kurzydło, zauważyli, że restrukturyzacja w AMP kojarzy się głównie z chaosem. Zmiany dokonywane są zbyt pośpiesznie, bez głębszego zastanowienia. Po pewnym czasie wszystko i tak przeważnie wraca do stanu początkowego.

Beata Suder poruszyła z kolei sprawę godzin nadliczbowych, do których nieformalnie zmuszani są pracownicy, ponieważ boją się odmówić przełożonemu. Generalnie stwierdziła, że wielu pracowników, aby nie podpaść przełożonym, rezygnuje ze sko-

cd. na str. 2

dokończenie ze str. 1: **Posiedzenie KRH**

rzystania z L-4 i odmawia wzięcia od lekarza zwolnienia z pracy. Wszystko jest to spowodowane brakami w zatrudnieniu i brakiem odpowiednich zastępstw dla pracowników. Drugim poruszonym przez nią tematem był wynikły przed miesiącem bałagan z posiłkami profilaktycznymi i brak odpowiedniej informacji w tej sprawie dla pracowników.

Odnosząc się do przedstawionych przez związkowców spraw i odpowiadając na ich pytania, Dyrektor Personalna nadmieniła, że mówiąc o godzinach nadliczbowych musimy pamiętać o ich limicie (w chwili obecnej przygotowywany jest model pisma dla pracowników, w którym wyrażają oni zgodę na zatrudnienia do 416 godzin nadliczbowych w roku). Trzeba też wziąć pod uwagę fakt, zwłaszcza przy planowaniu UDW, że praca w godzinach nadliczbowych dla osób zatrudnionych w warunkach szkodliwych jest niedopuszczalna. Zabierając z kolei głos w sprawach posiłków zaznaczyła, że cała sprawa wynikła z rozbieżności zdań pomiędzy prawnikami zajmującymi się sprawami podatkowymi a działem prawnym. Z opinii działu prawnego wynika, że z posiłków profilaktycznych można korzystać wyłącznie w dniu pracy i nie można ich kumulować. Dział HR za wynikły bałagan serdecznie przeprosił i obiecał zamieścić oficjalne przeprosiny w „Jedynce" (nawiasem mówiąc będą to od lat chyba jedyne przeprosiny przedstawicieli pracodawcy w stosunku do pracowników) .

Na zakończenie wizyty w KRH Stanisław Ból przedstawił tematy, które są aktualnie dyskutowane ze związkami zawodowymi. Prócz negocjacji podwyżek płac trwają rozmowy o motywacji pozapłacowej, kartkach negatywnych, funduszu mistrzowskim (tu pracodawca czeka na odpowiedź związków zawodowych), nadgodzinach i posiłkach. Podjęte w tych sprawach decyzje publikować będziemy na łamach biuletynu.

Kolejne posiedzenie Głównej KŚS

W dniu 23 lutego odbyło się kolejne posiedzenie Głównej Komisji Świadczeń Socjalnych ArcelorMittal Poland S.A.

Po przyjęciu porządku obrad, zebrani zapoznali się z „Planem przychodów i wydatków z ZFŚS na 2017 rok" przedstawionym przez poszczególne Terenowe Komisje Świadczeń Socjalnych.

Następnie GKŚS rozpatrzyła wniosek Śląsko-Dąbrowskiej TKŚS o jednorazowe uprawnienie do korzystania z ZFŚS (zgodnie z § 10 Regulaminu) wdowie po zmarłym pracowniku, wychowującej dwoje dzieci (w tym jedno niepełnosprawne) oraz dla chorej córki także zmarłego pracowniku. W obu przypadkach Komisja wyraziła zgodę. Podobna zgoda została wyrażona w przypadku wystąpienia Małopolskiej TKŚS, która wystąpiła o udzielenie zgody na pomoc finansową dla wdów po zmarłych pracownikach huty, które pozostały bez środków do życia.

Po rozpatrzeniu wystąpień poszczególnych Terenowych Komisji Świadczeń Socjalnych GKŚS zapoznała się z raportem odnośnie wykorzystania środków z ZFŚS według stanu na 31.01.2017 r. w podziale na poszczególne rodzaje świadczeń oraz ilości osób korzystających z dofinansowania z ZFŚS z uwzględnieniem procentowego stopnia realizacji w stosunku do planu wydatków na 2017 r.

GKŚS zapoznała się z przygotowaną przez HUT-PUS aktualizacją oferty zajęć rekreacyjnych w Małopolskim Centrum Krioterapii w Krakowie. Komisja wyraziła zgodę na aktualizację oferty, którą przekazano do HUT-PUS w celu realizacji.

W trakcie posiedzenia Komisji omówiono kwestie wypoczynku dzieci bez zgłoszenia organizacji tego wypoczynku do kuratorium oświaty. Zapisy Regulaminu ZFŚS w § 11 stanowią, że dofinansowanie wypoczynku może być dokonane tylko w przypadku, gdy wypoczynek został zorganizowany przez podmioty uprawnione do organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży oraz zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującymi w tym zakresie. Ponadto każdy druk „Wniosku o dofinansowanie wypoczynku dzieci ze środków ZFŚS AMP S.A. w 2017 roku" zawiera pouczenie, że w przypadku kolonii, obozów i zimowisk - organizowanych w trakcie letniej i zimowej przerwy w nauce – do wniosku należy dołączyć oświadczenie organizatora, zaświadczenie lub inną formę udokumentowania zgłoszenia wypoczynku w kuratorium oświaty, właściwym ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora.

Ww. postanowienia zostały umieszczone z uwagi na zmianę przepisów państwowych dot. organizowania wypoczynku dla dzieci i młodzieży w trakcie letniej i zimowej przerwy w nauce: zasady organizacji (w tym zgłaszanie wypoczynku do kuratora oświaty) określone zostały w przepisach ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, a także w przepisach rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży. Zgodnie z ww. przepisami każdy organizator wypoczynku ma obowiązek zgłoszenia wypoczynku w kuratorium oświaty, właściwym ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora.

Wedug zapisów zawartych w wydanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej „Poradniku bezpiecznego wypoczynku dzieci i młodzieży" dostępnym na stronie MEN „Wypoczynkiem, który nie podlega zgłoszeniu, jest tzw. wypoczynek rodzinny, wypoczynek organizowany przez rodziców dla własnych dzieci i dzieci znajomych osobiście rodzicom. Wypoczynkiem rodzinnym nie jest wyjazd organizowany dla uczniów przez nauczyciela, mieszkańca osiedla dla dzieci z osiedla, trenera dla uczestników kursu np. tańca z domu kultury, prezesa klubu sportowego dla młodzieży z klubu, itp. pomimo poznania rodziców tych uczniów. Wypoczynek może odbyć się wyłącznie po umieszczeniu przez kuratora oświaty zgłoszenia wypoczynku w bazie wypoczynku. Wypoczynek dla dzieci i młodzieży, który nie jest zamieszczony w bazie wypoczynku, jest organizowany nielegalnie."

W związki z powyższym GKŚS - jako zasadę generalną - przyjęła, że refundacja lub dofinansowanie do wypoczynku dzieci w formie kolonii, obozów i zimowisk organizowanych w trakcie letniej i zimowej przerwy w nauce może zostać przyznane tylko do wypoczynku zamieszczonego w bazie wypoczynku.

Postanowienia GKŚS stanowią wytyczne w podejmowaniu decyzji w tym zakresie przez Terenowe KŚS.

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych, obchodzony 1 marca, ma na celu upamiętnienie żołnierzy tzw. Drugiej Konspiracji. To święto tych, którzy po 1944 roku nie zgodzili się, by Polską rządziła komunistyczna władza z nadania Moskwy. Nie złożyli broni. Za tę postawę wielu zapłaciło najwyższą cenę.

Komuniści zamierzali zniszczyć tę najbardziej radykalną i patriotyczną część polskiego społeczeństwa. Chcieli też zatrzeć ślad po niej na zawsze. Nie udało się. Po 50 latach zakłamania, także dzięki staraniom IPN, żyją w naszej pamięci i są dla młodych Polaków wzorem patriotyzmu. To przesłanie dla kolejnych pokoleń, że w godzinie próby, tak jak zamordowana przez komunistów Inka, warto „zachować się jak trzeba". W całym kraju odbywają się z tej okazji uroczystości. Na Rynku Głównym w Krakowie jak co roku realizowany jest projekt edukacyjny „Namioty Wyklętych" we współpracy Instytutu Pamięci Narodowej ze Stowarzyszeniem „Studenci dla Rzeczypospolitej".

Bez nich nie byłoby Towarzystwa Solidarnej Pomocy

Obok Centrum Medycznego Ujastek w ostatnim parterowym pawilonie znajdującym się za ambulatorium mieści się lokum Towarzystwa Solidarnej Pomocy im. Kazimierza Fugla, organizacji dobroczynnej powstałej przy hutniczej „Solidarności".

O tym jak doszło do powołania tego stowarzyszenia, jak również o jego założycielu Kazimierzu Fuglu, pierwszym przewodniczącym i obecnym patronie, pisaliśmy dwa tygodnie temu. Pisząc o TSP, nie można jednak pominąć milczeniem całego szeregu pozostałych osób, które to stowarzyszenie budowały i wspierały, które przyczyniły się do jego rozwoju i poświęciły mu wiele lat pracy. O większości z tych osób chcielibyśmy choć wspomnieć, bo z całą pewnością należy im się wdzięczna pamięć za to wszystko co w ciągu 27 lat działalności TSP zrobili. Z owoców ich pracy skorzystały dziesiątki tysięcy osób: dzieci i dorosłych, chorych i niepełnosprawnych, wielodzietnych rodzin i osób samotnych, ludzi żyjących w niedostatku, ofiar powodzi i innych klęsk żywiołowych, pracowników naszej huty i mieszkańców Krakowa, a także naszych rodaków zza wschodniej granicy.

Tylko w ciągu jednego roku wypożyczalnię sprzętu medycznego prowadzoną przez Towarzystwo Solidarnej Pomocy odwiedza około 1000 nowych osób, nie licząc ponad drugie tyle już korzystających ze sprzętu stąd wypożyczonego. To bardzo dużo, zważywszy na niewielką stosunkowo placówkę, w której pracuje kilka osób, wspomaganych przez jeszcze mniej liczebną grupę wolontariuszy. A przecież wypożyczanie sprzętu nie jest jedyną formą działalności. To między innymi z pieniędzy uzyskanych z wypożyczalni oraz nielicznych darowizn (jak np. od właścicieli piekarni Halagarda) finansowana jest pomoc dla potrzebujących czy wspomagane są akcje charytatywne. Dochodzi do tego żmudne i wymagające cierpliwości, a niekiedy i siły fizycznej, naprawianie uszkodzonego lub po prostu mocno wyeksploatowanego sprzętu.

Naprawą wózków inwalidzkich i chodzików zajmuje się **Zdzisław Bieryt**, który trafił tu po raz pierwszy wiele lat temu, po tym jak rozchorowała mu się córka i pilnie poszukiwał dla niej specjalistycznych leków. Do Apteki Darów przyprowadził go sąsiad - **Bolesław Jarema**, obecny wiceprzewodniczący Zarządu TSP, a przez wiele lat „prawa ręka" **Kazimierza Fugla**. On również szukał leku dla dziecka i z wdzięczności ofiarował swoją pomoc. Nie spodziewał się, że na ponad 20 lat zwiąże swój los z Towarzystwem Solidarnej Pomocy. Pan Bolek, wspominając tamte czasy, opowiada jak po nocy spędzonej w pracy (pracował na zmiany w hucie) szedł od razu do TSP, by pomagać w czym tylko się dało. Na przykład przy rozładowaniu transportów sprzętu podarowanego przez organizacje charytatywne z zagranicy. Bywało, że całą pracę wykonywali tylko we dwóch. Używany sprzęt trzeba było naprawiać i konserwować, a do tego nie każdy się nadawał.

W latach 90-tych ubiegłego wieku niemieckie szpitale pozbywały się starych szpitalnych łóżek i innego sprzętu medycznego, który dzięki pomocy takich ludzi jak p. **Arno** z Bawarii trafiały do Polski, gdzie po koniecznej rewitalizacji mogły służyć chorym jeszcze przez wiele lat. Kiedyś transporty darów docierały do TSP prawie co kwartał. Bardzo regularnie apteka darów i magazyny były zasilane lekami i sprzętem z Francji, a to dzięki współpracy z organizacją pomocową *Comite d'Artois Solidarite-Solidarność* powołaną do życia przez **Eliego Gervois`a**, z którym założycieli TSP połączyła długoletnia przyjaźń. Doceniając jego zasługi dla społeczności Krakowa Rada Miasta przyznała mu w roku 1998 Brązowy Medal Cracoviae Merenti, uzasadniając to m.in. takimi słowami:

„Od najcięższych lat stanu wojennego aż po dzień dzisiejszy Elie Gervois pośredniczy w zaopatrywaniu w leki, sprzęt medyczny i rehabilitacyjny oraz środki sanitarne placówek służby zdrowia, w tym m.in. apteki darów Towarzystwa Solidarnej Pomocy przy Komisji Robotniczej Hutników NSZZ Solidarność. Dzięki darom przywożonym z Auchel rocznie jest realizowanych około1500 recept (...), prowadzona jest także wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego (...). Finansowe wsparcie Towarzystwa pozwala na dokonywanie wielu kosztownych zabiegów, w tym przeszczepów. "

Wielu starszych pracowników huty na pewno pamięta funkcjonującą przy TSP Aptekę Darów, która mieściła się w suterenie budynku administracyjnego „S". Pracował tam **Stanisław Piekarski**, a w mieszczącym się po drugiej stronie korytarza magazynie **Marian Nowak** (obaj już nieżyjący). Kiedy zaczęło przybywać sprzętu trzeba było rozejrzeć się za nowym lokum. Najpierw były to tylko pomieszczenia magazynowe przy ul. Mrozowej. W 2000 r. trafiła się okazja, by przejąć od PUM-u pawilon, który po jakimś czasie został wykupiony na własność. Pawilon był w opłakanym stanie i trzeba było własnymi siłami go wyremontować. Osoby czynnie zaangażowane w działalność Towarzystwa, a nie było ich znowu tak wiele, sporo czasu i pracy musiały wkładać w to, by te tysiące zgłaszających się po pomoc osób, mogło taką pomoc otrzymać. Dodajmy, że przez wszystkie lata działalności TSP tylko nieliczni byli etatowymi pracownikami, większość pracowała tu za darmo. Był czas, gdy wielu członków Solidarności angażowała się charytatywnie i nie było to żadnym ewenementem. Dziś coraz trudniej znaleźć osoby do pomocy nawet przy jednorazowych akcjach. Tym bardziej należy docenić wkład pracy wszystkich tych wolontariuszy, którzy śpieszyli z pomocą, gdy trzeba było przygotować paczki świąteczne, zebrać i zapakować towary dla Polaków na Wschodzie czy też rozładować i posegregować dary. Często w takich akcjach pomagały kobiety, które angażowano do lżejszych prac, nie wymagających siły fizycznej. Były wśród nich pracownice KRH, działaczki związkowe i żony lub córki związkowców. Trzeba powiedzieć, że rodziny osób działających w Towarzystwie nieraz czynnie wspierały wychodzące stąd inicjatywy. Tak było przy organizacji majówek czy wypoczynku letniego dla dzieci. Wiele z dorosłych już dziś osób z rozrzewnieniem wspomina swój pobyt na koloniach TSP.

Towarzystwo Solidarnej Pomocy cały czas było wspierane przez Komisję Robotniczą Hutników. Osoby z Zarządu KRH: **Andrzej Ded**o (przewodniczący Towarzystwa od 2007 r.) **Adam Leja, Andrzej Ptak** czy **Władysław Kielian** (razem z Fuglem zainicjował powstanie TSP, obecnie jest przewodniczącym Zarządu) przenosiły na grunt TSP swoje związkowe doświadczenie i umiejętności organizacyjne. W tym miejscu należałoby wspomnieć wszystkich siedemnastu członków założycieli tego stowarzyszenia, wymienionych w dokumencie rejestracyjnym z 13 marca 1990 r. Byli to wymienieni już Kazimierz Fugiel i Andrzej Dedo, poza tym **Zbigniew Gąska** (obecny przewodniczący Komisji Rewizyjnej TSP), **Tadeusz Janik**, **Mieczysław Kiełbiowski**, **Stanisław Klimek**, **Jacek Korbas, Czesław Piszczkiewicz**, **Olga Rutkowska** (z pomocą p. **Marii Serafin** prowadziła księgowość TSP), **Eugeniusz Rusek**, **Daniel Sochacki**, **Wiesława Stabrawa** (Sekretarz w Zarządzie), **Andrzej Szczurek**, **Roman**

dokończenie na str. 4

dokończenie ze str. 3: **Bez nich nie byłoby TSP**

Wątkowski (obecnie Skarbnik), **Piotr Włodarczyk**, **Elżbieta Tosza**, **Wincenty Tarnawski.**

W chwili obecnej do TSP należy 23 członków, spośród których kadencyjnie wybierane są władze stowarzyszenia.

W sprawach biurowych Zarząd TSP polega obecnie na doświadczeniu p. **Lucyny Szafraniec,** jednej z najstarszych stażem współpracownic. Jest ona nieoceniona jeśli chodzi o kontakty z zagranicznymi stowarzyszeniami i organizacjami. Do pracy w TSP zarekomendował ją p. **Władysław Mrowiec**, kolejna ważna postać (w 1983 działał razem z K. Fuglem w Konfraterni Ludzi Pracy powstałej przy kościele mistrzejowickim).

Trudno wyobrazić sobie sprawne działanie Towarzystwa bez udziału takich osób jak wspomniany Bolesław Jarema, który pojawia się praktycznie codziennie już o godz. 7:00. Jest on godnym kontynuatorem dzieła rozpoczętego przez Kazimierza Fugla. Oddany całą duszą temu co robi, jednak nic by nie zdziałał bez wspomagającego go zespołu wspaniałych ludzi: Zbigniewa Bieryta, **Tadeusza Adamczyka** (odpowiada w TSP za transport) i **Janusza Kukułki**, do których sporadycznie dołącza **Grzegorz Kowalski**. Najmłodszemu z pracowników **Krzysztofowi Michnowiczowi** podlega wgrana do komputera kartoteka wypożyczalni. W razie jakichkolwiek problemów z elektroniką śpieszy z pomocą **Andrzej Rerutko**.

Co roku w kwietniu odbywa się Walne Zebranie Członków Towarzystwa Solidarnej Pomocy. Zwykle z tej okazji podajemy w naszym biuletynie bliższe informacje o wynikach rocznej pracy w TSP. Jak wiemy, społeczeństwo polskie się starzeje i jest ogromna potrzeba na usługi związane z opieką nad osobami starszymi i schorowanymi. Dużym powodzeniem cieszą się wypożyczalnie sprzętu rehabilitacyjnego i medycznego i z tego powodu TSP ma w Krakowie wcale liczną konkurencję. Jednak wypożyczalnia Solidarnej Pomocy - o czym mało kto wie - jest wciąż jedną z najtańszych, posiada bogaty asortyment (m.in. prawie tysiąc sterowanych pilotem łóżek dla obłożnie chorych) i daje najlepsze warunki.

Osoby zainteresowane kierujemy pod adres: Towarzystwo Solidarnej Pomocy im. Kazimierza Fugla, Kraków, ul. Ujastek 3, tel. 12 644-09-68 lub 12 290-41-91 (wew. huty 41-91).

Od 1 marca nowe kwoty najniższych świadczeń wypłacanych przez ZUS

1000 zł brutto emerytury, renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renty rodzinnej, 750 zł renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy - to kwoty najniższych świadczeń, które od 1 marca będzie wypłacał Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Najniższa renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wypłacanej w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową oraz renta rodzinna związana z wypadkiem wyniesie 1 200 zł, a 900 zł renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wypłacanej w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową.

Tegoroczna waloryzacja świadczeń polega na podwyższeniu kwoty świadczenia obecnie przysługującej emerytowi lub renciście o wskaźnik waloryzacji - 100,44 proc. Podwyżka nie może być jednak niższa niż 10 zł - w przypadku emerytur, emerytur pomostowych, nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych, rent z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych a 7,50 zł - w przypadku rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy i 5 zł - w przypadku emerytur częściowych.

Świadczenie przedemerytalne wyniesie od 1 marca - 1 040 zł. Zmienione są też kwoty dodatków do świadczeń emerytalno-rentowych: dodatek pielęgnacyjny, za tajne nauczanie i dodatek kombatancki wyniesie 209,59 zł, dodatek pielęgnacyjny dla inwalidy wojennego całkowicie niezdolnego do pracy i samodzielnej egzystencji - 314,39 zł, dodatek dla sieroty zupełnej - 393,93 zł, dodatek kompensacyjny - 31,44 zł.

ZUS informuje, że nowa kwotą bazową dla obliczania emerytur od 1 marca 2017 r. jest 3 tys. 536 zł i 87 gr.

Wykaz badań dodatkowych dla pracowników AMP SA

Profilaktyka chorób – kobieta

1. USG piersi. Badanie wykonywane dla kobiet po 30 roku życia – nie częściej niż 1x/1 rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika
2. Mammografia. Badanie wykonywane dla kobiet po 40 roku życia - nie częściej niż 1x/1 rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika
3. USG przezpochwowe. Badanie dla kobiet po 40 roku życia nie częściej niż 1x/1rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika.
4. Kolposkopia. Badanie wykonywane dla kobiet po 40 roku życianie częściej niż raz na rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika.
5. Cytologia. Badanie wykonywane dla kobiet po 40 roku życia 1x/1rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika.
6. Konsultacja ginekologiczna – po 40 roku życia 1x/1rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika.

Profilaktyka chorób – mężczyzna

1. Profilaktyka chorób gruczołu prostaty (PSA) dla mężczyzn po 40 roku życia i pracowników zgłaszających w wywiadzie lekarskim kłopoty z prostatą 1x/rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika.
2. Profilaktyka chorób gruczołu prostaty (USG celowane) dla mężczyzn po 40 roku życia i pracowników zgłaszających w wywiadzie lekarskim kłopoty z prostatą 1x/rok. Badanie przeprowadzane za zgodą pracownika
3. Konsultacja urologiczna

Profilaktyka chorób - kobieta & mężczyzna

1. Oznaczanie markeru AFP (nie częściej niż 1x/2lata)
2. Oznaczanie hormonów tarczycy: TSH, FT4, FT3 (1x/2lata)

Inne

1. Cholesterol całkowity - dla pracowników po 40 roku życia (1x/1rok)
2. HDL - dla pracowników po 40 roku życia (1x/1rok)
3. LDL - dla pracowników po 40 roku życia (1x/1rok)
4. TG - dla pracowników po 40 roku życia (1x/1rok)
5. ASPAT, ALAT, GGTP - dla pracowników po 40 roku życia (1x/1rok)
6. Kał na krew utajoną – diagnostyka nowotworowa jelita grubego dla pracowników po 45 roku życia (1x/1rok)
7. Hemoglobina glikolizowana i glukoza w surowicy – diagnostyka cukrzycy dla pracowników po 40 roku życia (1x/1rok)
8. Anty HCV dla pracowników po 40 roku życia (1x/1rok)

NOWOHUCKI BIULETYN SOLIDARNOŚCI
Nakład 2 200 szt. **Tel. 12 290 38 29**. **Pok. 426 w bud. ZA**
e-mail: nbs.krh@poczta.fm, solidarnosc@krhhts.pl www.krhhts.pl